

Підводячи підсумки, можна відзначити, що у кожній країні проблема існування злочинності важлива. Без прийняття конкретних заходів щодо її запобігання, боротьба з нею стає неможливою, більше того - не ефективною.

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТАТТЕЮ 156 КК УКРАЇНИ «РОЗБЕЩЕННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ»

Міхно Тетяна Олегівна, курсант навчально-наукового інституту підготовки кадрів кримінальної міліції Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: старший викладач кафедри кримінального права Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук **Щуляк Ю.Л.**

У даній науковій роботі розглянуто поняття, значення, суть та суспільну небезпечність розбещення неповнолітніх. Охарактеризований склад та особливості кваліфікації даного суспільно небезпечного діяння на основі дослідження праць вчених, які займалися даною проблемою.

Слід зазначити, що проблеми суспільної небезпечності статевих злочинів, а отже, і розбещення неповнолітніх, досліджувалися вітчизняними та закордонними правниками, серед яких: Ю.В. Александров, Ю.М. Антонян, М.І. Бажанов, В.І. Борисов, Л.П. Брич, О.М. Джужа, Л.В. Дорош, О.О. Дудоров, Р.Є. Затона, Г.О. Єгошина, О.М. Ігнатов, О.Г. Кальман, Л.Г. Козлюк, С.С. Косенко, Г.П. Краснюк, Т.Д. Лисько, Я.В. Мачужак, Л.І. Мороз, В.О. Навроцький, Ю.Є. Пудовочкін, О.В. Синєокий, О.О. Сльота, М.І. Хавронюк, С.В. Чмут, А.П. Шеремет, Я.М. Яковлев та ін. На теоретичних і прикладних положеннях досліджень цих правників ми спробуємо сформувати власне бачення суспільної небезпечності розбещення неповнолітніх та дослідити склад даного кримінального правопорушення.

В даній роботі досліджуються суспільні відносини у сфері забезпечення та охорони прав, інтересів, нормального фізичного та психічного розвитку неповнолітніх, які порушуються у разі вчинення протиправних дій.

Актуальність дослідження полягає в тому, що за останні роки з розвитком суспільства та науково-технічного прогресу почастішали випадки розбещення неповнолітніх, що пов'язане з розповсюдженістю антиморальних закликів в засобах масової інформації, мережі «Інтернет» і як наслідок підвищення антиморальної поведінки та відчуття безкарності за вчинені діяння. Широка розповсюдженість та доступність порнографічної продукції, що спотворює бачення неповнолітніх про нормальні стосунки, та стає поштовхом злочинцям до вчинення злочинних діянь щодо неповнолітніх.

Об'єктом даного складу злочину є статева недоторканість неповнолітнього, тобто абсолютна заборона вступати в статеві стосунки з особами, які не досягли статевої зрілості або повноліття.

Потерпілим від злочину вважається особа яка не досягла шістнадцятирічного віку і над якою здійснювалося фізичне або інтелектуальне розбещення.

Об'єктивна сторона характеризується вчиненням розпусних дій, тому цей злочин вважається формальним і є закінченим з моменту вчинення дій, спрямованих на розбещення неповнолітніх.

Під фізичним розбещенням розуміють будь-які фізичні розпусні дії, що полягають в сексуальних маніпуляціях з тілом і особливо з статевими органами потерпілої особи, винного або третьої особи.

Інтелектуальне розбещення може полягати у цинічних розмовах з потерпілим на сексуальні теми, розповіді відвертих, натуралістичних сексуальних історій, фотографуванні потерпілих в різних сексуальних позах, схиленні або примушуванні потерпілих (у т.ч. з використанням мережі Інтернет) до вчинення сексуальних дій між собою або щодо винного, демонстрації порнографічних предметів.

Суб'єкт злочину може бути як загальний – фізична осудна особа, так і спеціальний – батько, мати, вітчим, мачуха, опікун, піклувальник чи особа, на яку покладено обов'язки щодо виховання потерпілого або піклування про нього.

Суб'єктивна сторона характеризується прямим умислом на вчинення розпусних дій щодо потерпілого від злочину.

Вивчення проблеми, пов'язаної з розбещенням неповнолітніх, має велике значення у протидії посяганням на статеву недоторканість та нормальний фізичний та психічний стан неповнолітніх осіб. Оскільки статеві злочини проти неповнолітніх, надзвичайно небезпечні та часто призводять до глибоких душевних травм у потерпілих осіб, штовхають їх до аморального способу життя.

КРИМІНАЛЬНЕ ПРОВАДЖЕННЯ НА ПІДСТАВІ УГОД

Логвинова Юлія Олександрівна, студент навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: професор кафедри кримінального права і криміналістики навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент *Строчков І.В.*

Історично угода про визнання є однією з форм судового провадження.

Угода про визнання вини – це спрощений механізм розгляду кримінальних справ по суті поєднання кримінально-процесуальні відносини між суб'єктами кримінально-процесуальної діяльності обвинувачем обвинуваченим/підсудним, захисником, судом та потерпілим, пов'язані з